

40.

DÖNEM

SAYGI BULUŞMALARI

PROF. DR. MİTHAT İDEMEN'E SAYGI BULUŞMASI

Şubemizin düzenlediği “Saygı Buluşmaları” etkinliğinin ilki, ülkemizin yetiştirdiği, değerli, aydın, bilim insanı Prof. Dr. Mithat İdemem için 21 Mayıs 2016 günü İstanbul Teknik Üniversitesi Gümüşsuyu Binası- A 501 Prof. Dr. Tarık Özker Amfisi’nde gerçekleştirildi.

Prof. Dr. Mithat İdemem’in çalışma arkadaşları, öğrencileri ve yakınlarının oluşturduğu 200’e yakın kişinin katkı ve katılımıyla yapılan etkinlikte coşkulu ve duygusal anlar yaşandı. Buluşma hocamıza sürpriz olarak hazırlanan fotoğraf sergisi ve kitapçık ile zenginleştirildi. Serginin gezilmesi ve İdemem’in yer aldığı 15 dakikalık video gösterimi yoğun etkileşime yol açtı.

Prof. Dr. Tayfun Akgül’ün kolaylaştırıcılığını yaptığı etkinlik, Selçuk Esen’in açış konuşması ile yapıldı. Esen, “Bilim ve Teknolojinin insan yaşamında açtığı ışıklı yolların önderleri olmuş hocalarımız ile sağlıklarında bir araya gelerek onlarla kucaklaşmak, bizim ve ülkemiz için verdikleri uğraşlarına, bitmek tükenmek bilmeyen enerji dolu çabalarına teşekkürlerimizi sunmak, onların engin deneyimleriyle biriktirdiklerinden yeniden faydalanmak üzere düzenlediğimiz “Saygı Buluşmaları”ndan ilkinde ülkemizin yetiştirdiği, değerli, aydın, bilim insanı Prof. Dr. Mithat İdemem ile birlikte oluyoruz” diye başladığı konuşmasına “Matematik ve Elektromanyetik Alanlar” konusunda ender bilim insanlarından Sayın Prof. Dr. Mithat İdemem’in ışıklı yolunu birlikte yürüyeceğiz. Birlikte yürüyeceğimiz bu yolda ne kadar çok olursak, o kadar çok aydınlanacak ve güçleneceğiz.

Her zaman demokrat kimliğiyle öne çıkan Mithat Hocamızı 81. Yaşında saygıyla selamlıyoruz” diyerek sonlandırdı.

Tayfun Akgül’ün ilk konuşmayı yapmak üzere kürsüye çağırdığı Şubemiz Yönetim Kurulu Başkanı Erol Celepsoy, katılımcıları EMO adına selamladıktan sonra, bu tür etkinliklerin devam edeceğini, İTÜ Çınarları adı altında çıkardıkları 2 kitabın bu tür çalışmalarla devam ettirileceğini belirtti. Mithat İdemem ve mesleğe emeği geçen herkese minnet ve şükranlarını sunduklarını belirtti. Celepsoy, değerlerimize sahip çıkmanın aynı zamanda geleceğimize de sahip çıkmak olduğunu vurgulayarak içinden geçtiğimiz karanlık günlerde daha çok dayanışma ve birlik göstermenin önemi- ne değindi.

Konuşmasına “Elektrik Mühendisleri Odamızın 62 yıl içerisinde bilimi, tekniği, mesleğimizi, mühendislik alanlarımızı kamu yararına ve bilim ışığında sürdürmesinde Mithat İdemem gibi hocalarımız, en büyük güvencemiz ve yolumuzu aydınlatan kutup yıldızlarımız olmuşlardır.

“Bilimsel düşünceye verilen önem, bilimsel düşüncenin gerçek arayışını, sorgulamayı, tartışmayı, ifade etmeyi içerir. Tüm bunlar akılcı ve uygar bir toplumun da vazgeçilmezleri olmuştur. Hepinizin bildiği gibi, bilimsel düşünce, bilim için olduğu kadar, toplumsal hayatın kendisi için de gereklidir. Elektrik Mühendisleri Odası olarak, bilime dayalı eğitimi savunmak, ülkemizin karşı karşıya bulunduğu tüm önemli sorunlarda bilimin yol göstericiliğini hayata geçirmek, bilimin öncü

rolünü ete kemiğe büründürmek, başlıca görevimiz olarak hep önümüzde durmaktadır. Bu Saygı Buluşması çerçevesinde de bir kez daha ifade etmek isterim ki, mühendisler olarak, bilimsel düşüncenin tüm meslek hayatımız boyunca kılavuzumuz olmasına ve temel yöntemimiz olarak ifade etmeye devam edeceğiz” diyerek başlayan Celepsoy, “Bir yandan evrensel bilgiyi harmanlayan, diğer yandan bu bilgiyi geliştirerek yaşadığı topraklara taşıyan; bununla da kalmayıp, evrensel aklın ve bilimsel metodolojinin kalıcılaşması ve yaygınlaşması için genç insanları heyecanlandıran ve özendiren hocamızın bugün bilim tarihinde hak ettiği yere taşınması büyük önem taşımaktadır. “Bilim bilim içindir” ilkesini şiar edinen Prof. Dr. Mithat İdemem’in şahsında, bilim ve aklın geliştirilmesi, yarımlara ulaştırılması açısından müstesna bir yere sahip olan İTÜ’ye emek veren ve bugünlere taşıyan tüm hocalarımıza, öğrencilerine, herkese şükran ve minnet duygularımızı EMO İstanbul Şube adına tekrar ifade etmek istiyorum” diye devam etti.

Celepsoy’un ardından Osman Bahadır’ın sunumu ile devam etti. Bahadır Matematik ve Elektromanyetik Alanın Tarihsel Perspektifi adlı sunumunda, elektrik ve elektromanyetik alanın tarihine kısaca değindikten sonra İdemem’in bu alandaki önemini ve katkılarını aktardı. Bahadır’ın sunumunun başında, Osmanlı medreselerinde matematiğin sınırlı bir yeri olduğunu belirterek, modern anlamda matematik eğitiminin ülkemize 18. YY sonlarında Mühendis-hane kanalıyla verilmeye başlandığının altını çizdi. 19. ve 20. Yüzyıl boyunca ülkemizde matematiğin gelişmesine öncülük eden hocalara değinen Bahadır, matematik eğitiminde en köklü değişimin 1033 yılındaki Üniversiteler Reformu ile yaşandığını söyledi. Bu reform ile ilk defa İstanbul Üniversitesi bünyesinde Matematik Enstitüsü kurulduğunu belirten Bahadır, bu enstitünün kuruluşunun ülkemiz matematik tarihinin önemli bir aşamasını oluşturduğunu vurguladı. Yabancı matematikçilerin ülkemizdeki matematik kültürünün

gelişmesine önemli katkıları olduğunu altını çizen Bahadır, 20. Yüzyılın ikinci yarısında artık içlerinde Mithat İdemen'in de bulunduğu Cumhuriyet döneminde yetişmiş matematikçilerin önemli çalışmalar yapmaya başladıklarını belirtti. Mithat İdemen Elektromanyetizma teorisinin hem uluslararası hem de ülkemizdeki gelişimine gerek matematik uygulamaları gerekse doğrudan teoriye özgü çalışmalarıyla katkıda bulundu dedi. Ayrıca Eren Erdoğan, Hamit Serbest, Gökhan Uzgören ve Alınur Büyükaksoy gibi öğrencilerinden oluşan bilim grubunun özgün çalışmalarına da öncülük etti. Konuşmasına elektromanyetizma teorisinin doğuşu ve gelişimini anlatarak devam eden Osman Bahadır, modern çağın gerçek anlamda elektromagnetizma teorisi ve teknolojisi çağı olduğunu belirtti. Çünkü bu alandaki gelişmelerin bütün dünyayı gerek ekonomik gerekse toplumsal olarak büyük değişimlere uğrattığının altını çizdi. Daha sonra ülkemizdeki bilimsel yayın tarihine değinen Bahadır, İdemen'in ulusal ve uluslararası yayınlarına değinerek, hocamızın uluslararası elektromagnetizma teorisine çok önemli katkıları olduğunu altını çizdi. Bahadır konuşmasını şu sözlerle bitirdi. *"Prof. Dr. Mithat İdemen yaklaşık iki asırlık modern matematikçilerinden biridir. Bir asırlık elektromagnetizma tarihimizin ise en önde gelen simasıdır."*

Osman Bahadır'ın konuşmasının ardından Şubemiz tarafından hazırlanan ve Mithat İdemen'in ve öğrencilerinin yer aldığı 15 dakikalık video gösterimi yapıldı.

Katılımcıların büyük bir ilgiyle izlediği videonun ardından İdemen'in çalışma arkadaşı Prof. Dr. Duran Leblebici ve öğrencilerinden Prof. Dr. Hamit Serbest birer konuşma yaparak, hocanın gerek

mesleki gerekse kişisel yaşamlarındaki etki ve önemini üzerine kişisel duygu ve düşüncelerini aktardılar.

Konuşmasına, öncelikle bir insan sağlığında sevenleri, arkadaşları ve yakınlarıyla biraraya geldiği böyle bir toplantıyı düzenleyenlere teşekkür ederek başlayan Leblebici, konuşmasını Mithat İdemen'in sınıf arkadaşı olarak yapacağını belirtti. *"Mithat İdemen'i ilk olarak sınıfta, içinde matematik dersleri çok olduğu için elektrik mühendisliğini seçen biri olarak tanımış ve şaşırmıştık çünkü biz o zamana kadar aldığımız eğitim nedeniyle matematik derslerinden çok hoşlanmıyorduk. Mithat matematik derslerinin hatırasına mühendislik derslerine katlandı. Bu süreçte de içindeki matematik tutkusunu, matematik aşkını mayalandırdı ve mühendis olmadı, bilim adamı oldu"* dedi. *"Bilim adamı kimdir, bilim adamı kime denir, bilim adamı nasıl olunur? diye sorgulamak lazım diyen Leblebici, her üniversite mezununun bilim adamı olarak görülmesinin doğru olmadığını belirtti. Benim için "Hiç kimsenin bilim adamı olduğundan şüphe etmediği kişi bilim adamıdır" diyen Leblebici, "Bu tanımdan yola çıkarak diyorum ki, Mithat İdemen bilim adamıdır" sözleriyle konuşmasını sonlandırdı.*

Mithat İdemen ile 42 yıldır birarada olduğunu belirterek konuşmasına başlayan Prof. Dr. Hamit Serbest, *"tabiri caizse hocam bizim kısa pantolonlu halimizi bilir"* dedi. 3. Sınıftan itibaren İdemen ile çalıştıklarını söyleyen Serbest, *"Biz bir bilim insanı olarak terbiyemizi hocamızdan aldık"* dedi. Biz bu yaşta bile hala öğrencimizin karşısında bilmediğimiz bir şeyi bilmiyoruz diyebiliyorsak bunu da hocamızdan öğrendik diyen Serbest, hocamızdan bir diğer öğrendiğimiz şey de medyatik olmamaktır diye devam etti. Diğer önemli bir hususun da liyakat olduğunun altını çizen Serbest, biz 80

darbesine kadar elektromanyetik kürsüsü olarak çok mutluyduk ama tam dernek kurmak üzereyken darbe sonrasında bundan vazgeçtik. Ardından 1983 yılında YÖK geldi. 1996 Rektörlük seçimlerinde bu üniversitenin rektörü olan kişi de bu üniversitenin altını üstüne getirdi. Sözlerini bizi kattıkları için, bilime katkıları için Mithat İdemen'e, ailesine ve meslektaşlarına teşekkür eden Serbest kürsüden, "Hocam iyi ki varsınız" diyerek ayrıldı.

Daha sonra söz alan ve uzun yıllar İdemen'in asistanlığını yapmış olan Prof. Dr. Alınur Büyükkaksoy, Mithat İdemen'in mesleğe ve bilimsel çalışmalara katkılarından kimi anekdotları vurguladı. "Mithat bey benim hayatımda dönüm noktası olmuştur. Çünkü ben de matematiğe meraklıydım ve elektromanyetik alanla ilgileniyordum" diye konuşmasına başlayan Büyükkaksoy, üniversitede benim akademik kadroya atanmam sırasında bir hocamız benim için "o biraz dalgacıdır" demiş. Mithat hocam da "Evet ben onu daha iyi bir dalgacı yap-

mak için istiyorum" demiş ve ben böylece akademik hayata başlamış oldum. Hocam -ki bunu kendisinden birkaç defa duydum- matematikten bir sanat eserinden etkilendiği gibi etkilenir. Yine Mithat beyin üniversite anlayışı bugünkü üniversitelerden üstlendiği misyondan çok farklıdır. Onun için meslek kazandıran okullar yüksek okullardır. Ama üniversite bu yüksek okullara yanyana varolan romantik ortamlardır. Orada bilim bilim için sanat sanat için yapılır. Mithat bey üstün bilim adamlığının yanı sıra engin mütevaziliği ve hoşgörüsüyle de bizlere rol model olmuştur.

Mithat İdemen'in kızı Prof. Dr. Sibel Ertan, böyle bir toplantının düzenlenmesinden, burada konuşma yapmaktan büyük onur duyduğunu belirterek başladı ve bir baba olarak Mithat İdemen'in portresi niteliğindeki konuşması, duygu ve heyecan yüklü bir biçimde gerçekleşti. Ertan'ın konuşmasında, bir baba olarak Mithat İdemen'in özelliklerini ve hala torunlarına kadar uzanan öğrenme/öğretme ve çalışma disiplinini kişi-

sel anılarla birlikte aktarması yoğun ilgi topladı. Babasının en ağır basan özelliğinin sorumluluk duygusu olduğunu belirten Ertan, üç kardeş olduklarını ve babalarının, yaşamlarının her yönüyle birebir ilgilendiğini, her türlü eğitim sorunundan kişisel ihtiyaçlara kadar her durumda İdemen'in bir baba olarak nazır ve nazır olduğunu aktardı. Sağlık ve beslenme konularında da çok ilgi olduğunu anlatan Ertan, üç kardeş için doğdukları andan itibaren her türlü olayın babaları tarafından kaydedildiği kartlar olduğunu belirtti. Bu kartlarda bir tarihte çocukların birinde olmuş ama sebebi anlaşılmayan bir karın ağrısının bile kaydı el yazısıyla bulunurdu dedi. Abim çok sık ateşlenen bir çocuktuk ve babam her gece saat iki üç gibi ateşimizi kontrol ederdi. Bunu çocukluğumuz boyunca hiç aksatmadan yaptı. Babamın bu sorumluluk duygusu bizlerle sınırlı kalmadı. Torunlarına kadar uzandı. Bir aşı sonrası ateşi çıkan oğlumu sabaha kadar kucağında gezdirdiğini, sabah ise hiç uyumadan TÜBİTAK'a göreve gittiğini anımsıyorum dedi. Babamın sorumluluk duygusu bununla sınırlı değildi.

Babam bu takip kartlarını sadece bize değil, eve getirdiğimiz hayvanlara da uyguluyordu, evdeki akvaryumda bulunan balıkların durumunu, kaç tane yumurtladığını, kaçının ölüp kaçının sağ kaldığını tek tek takip ederdi dedi. Babamın yüksek sorumluluk duygusu dışında vurgulamak izlediğim ikinci yönü mütevaziliğidir. Babamın bilimsel çalışmaları ve hedefleri açısından mütevazı olduğunu hiç düşünmüyorum. Aksine iddialı ve taviz vermez bir tutumu vardır. Ama benim vurgulamak istediğim yön özel yaşamındaki mütevaziliği ve maddiyata hiç değer vermemesidir. Babamın üçüncü bir vasfı ise bilim adamlığını bir yaşam biçimi olarak içselleştirmesidir. Bizim mütevazı evimizin kapısı her zaman babamın öğrencilerine açıktı. Sabah

akşam her saatte ve özellikle uzun Pazar kahvaltılarında isteyen her öğrenci ya da çalışma arkadaşları evimize gelir ve bu ortamı bizlerle paylaşırlardı. Bu ortamlarda her türlü konu özgürce konuşulur ve tartışılırdı. Ama babam politika konusuna her zaman pek sıcak bakmayan, hazzetmeyen bir insan oldu her zaman. Belli bir limitin ötesinde bu konulara harcanacak zaman ve enerjinin kayıp olacağını söylerdi. Babam doğal olarak üretmeyi her zaman çok sevdi. Hala da enerjisinin önemli bir bölümünü bir kitap yazmak için harcadığını biliyorum. Ayrıca üretken ve çalışkan insanları da çok sevdi. Üretkenliği sadece bilim alanında değildi. Annemle birlikte çok iyi bir çiçek yetiştiricisidir aynı zamanda. En son değinmek istediğim konu öğretmeli sevmesi, öğrenmeyi sınırsız sevmesidir. Sanırım babam bilimin büyüdü dünyasında aynı Alis harikalar dünyasındaki gibi büyüdü bir yolculuk ediyor. Bu arada mihenk taşları da çözdüğü problemler, teoremler, ispatlar... Birini çözüyor diğerine atlıyor, atlaya atlaya devam ediyor o yolculuğa.

Ardından kürsüye çıkan Prof. Dr. Mithat İdemen, bu etkinliğin düzenlenmesinin kendisinde yarattığı mutluluk ve heyecanı belirterek emeği geçen herkese teşekkür ederek başladı konuşmasına. Romantik bilimsel yolculuğunun köşe taşlarına değinen İdemen, bu duygu ve heyecanı öğrencilerine aktarmak için denediği yöntemleri ve kimi sonuçlarını aktaran ve salondaki herkesin soluk almadan dinlediği etkili bir konuşma yaptı. Bilimin birçok insan için bir güç, bir silah ya da hüner olarak algılandığını belirten İdemen, insanlar bu gücü ya da hüneri kullanarak karşılaştıkları güçlükleri aşmak istiyorlar. Benim için bilim, gerek matematik gerekse klasik mekanik ve elektromagnetik anlamında klasik fizik bir resim ya da heykel gibi sanat eseri gibi sevdiğim haz aldığım

bir uğraştı. Duygulandığım, etkilendiğim bir uğraştı hep. Bazı teoremlerin metinleri de bir sanat eseri görmüş gibi etkilerdi beni. Bu etkiyi size anlatamam belki ama 50 yıllık üniversite hayatım boyunca öğrencilerime hep bu duyguyu anlatmaya çalıştım, onlar da bunu anlayarak dersleri izlesinler istedim. Öğrencilerin dersleri heyecan ve sevgiyle izlemeleri için değişik yöntemler denedim. Öğrencilere teoremleri kuramları basit formüller halinde ve biraz masalsı bir dille anlatmaya çalıştım. Onlar böylece bilimi sevsinler ve daha doğrusu sayınsınlar istedim. Böylece bu basitleştirilmiş formüllerin arkasındaki o büyük, korkunç karmaşayı anlamaya çaba gösterinler ve onları idrak edebilsinler diye çaba gösterdim.

Öğrencilere konuları nasıl anlattığımı, Foucault Sarkacı hikayesiyle fiziğin temel kuramlarının 250 yıllık gelişmesini

nasıl basit bir dille sevdirmeye çalıştığımı aktardı. Daha sonra insanlığın gelişimi üzerinden sözünü Cahit Arf'a bağlayan İdemem, bugüne kadar sürdürdüğü kimi zaman ekonomik kimi zaman sosyal olarak sıkıntılı yaşantısının ardında her zaman eşinin ve çocuklarının bulunduğu ifade etti.

Salondaki herkesi ayakta alkışladığı konuşmadan sonra konuklar arasından kimi öğrencileri, meslektaşları ve çalışma arkadaşları söz alarak İdemem ile ilgili kişisel anı ve düşüncelerini aktardılar. Bu bölümün de tamamlanmayla İdemem'e Şubemiz Başkanı Erol Celepsoy tarafından bir plaket sunuldu. Programın tamamlanmasının ardından fuayedeki kokteylde de süren sohbetler ve temenniler bu etkinliğin yarattığı coşku ve heyecanı göstermesi açısından önemli bir gösterge oldu.

DURAN-YILDIZ LEBLEBİCİ SAYGI BULUŞMASI

Ülkemize bilim ve teknoloji yolunda rehberlik etmiş, mühendislik mesleğimizin önderleri ile olan “Saygı Buluşmaları”nın ikinci adımında bu kez bir önder aile ile birlikteydik. Prof. Dr. Duran Leblebici ve Öğr. Gör. Yıldız Leblebici için Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi tarafından düzenlenen “Duran-Yıldız Saygı Buluşması” 14 Ekim 2017 Cumartesi günü İTÜ Gümüşsuyu Yerleşkesi Tarık Özker Amfisinde iki yüzü aşkın izleyicinin coşkulu katılımıyla yapıldı. Aynı zamanda okul koridorunda açılan Leblebici ailesinin fotoğraflarının yer aldığı sergi büyük ilgi topladı.

Düzenleme Komitesi Başkanı ve EMO'nun eski yönetim kurulu başkanlarından Selçuk Esen, yaptığı açılış konuşmasında özetle şunları söyledi.

“Elektrik Mühendisleri Odası olarak, bir EMO geleneği haline getirdiğimiz Saygı Buluşması etkinliğinin birinde daha birlikte olmaktan kıvanç duyuyoruz.

“Bugünkü etkinliğimizin küçük de olsa farkı; bir ömrü birlikte geçirmiş iki hayat arkadaşı bilim insanı için düzenlenmiş olması. Bilim yaşamında benzeri çiftler hep birlikte anılırken biz birlikteliğimizi ilerideki günlerimize de taşımak adına DURANYILDIZ ile saygı buluşmasındayız. Hepiniz hoşgeldiniz.”

Yürütücülüğünü Prof. Dr. Ergül Akçakaya'nın yaptığı toplantının ilk konuşmasını EMO İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu Başkanı Erol Celepsoy yaptı.

“Bütün duyuların, sevgilerin, dostlukla-

rın hatta düşüncelerin hızla tüketildiği, sözüm ona ‘Yeni Türkiye’ logosuyla her şeyin yenilendiği üstelik bunun bütün güzelliklerin üstünün çizilerek yapıldığı günümüzde, geleceğe umutla bakan bizler, ‘Dünyayı güzellik kurtaracak’ demeye devam edeceğiz” diye sözlerine başlayan Erol Celepsoy konuşmasına şöyle devam etti:

“Prof. Dr. Duran Leblebici ve yarım yüzyılı aşmış hayat arkadaşlığını bilim yoldaşlığına çeviren eşi Öğretim Üyesi Yıldız Leblebici, öğrencilik yıllarından başlayarak birlikte sürdürdükleri yaşamlarından damittiklerini bizlerle paylaşacaklar.

“Onların, hem İTÜ'nün harcına, hem bilimsel üniversitenin gelişim sürecine ve hem de ülke kalkınmasına kattıkları emekleri ve olağanüstü özverili çabalarını hatırlayacak, anlayacak ve yarattıkları değerlerin bir kez daha farkına varacağız. Bu toplantı, günümüzün her bakımdan hoyrat ve Cumhuriyetten bu yana yaratılmış kurumların tek tek karartılması politikalarının ülke genelinde yarattığı karamsarlığı yırtıp atmada, umudumuzu diri tutmada bize yeni bir enerji kazandıracak.

“Onların bugün aramızda olmalarından, yaşadıklarını, deneyimlerini, birikimlerini, meslek ve memleket sevgilerini bizimle paylaşmalarından büyük mutluluk duyuyoruz. Hocalarımızın gösterdiği bu dayanışma ruhu, EMO olarak; mesleğimizin ve toplumun güvenliğini, sağlığını ve refahını en öncelikli bir anlayışla uygulamak ve mesleki etkinlikleri barış, adalet, insan hak ve onuruna saygı, ayırım gözetme-

mek, dürüstlük, doğruluk, hakkaniyet, eşitlik, özgürlük gibi vazgeçilmez değerlere ve erdemlere sıkı sıkıya bağlı kalarak yürütme ilkelerimizi hayata geçirme doğrultusunda bizi daha da inançlı kılıyor."

EMO'nun, 60 bini aşkın üyesiyle ülkemizdeki elektrik, elektronik, elektronik haberleşme, biyomedikal, kontrol, otomasyon alanlarında çalışan mühendislerin demokratik meslek odası ve dayanışma ağı olduğunu hatırlatıp, Odanın zaman zaman mesleki uzmanlık alanına giren konularda gündem oluşturmak amacıyla doğrudan ya da ilgili kuruluşlarla ortaklaşa, bölgesel ve ülke düzeyinde kongre, sempozyum, panel ve benzeri etkinlikler düzenlediğini belirten Erol Celepsoy, konuşmasında EMO İstanbul

Şubesi tarafından organizasyonu yapılmakta olan ve 16-18 Kasım 2017 tarihlerinde toplanacak EEMKON2017'ye de dikkat çekti. 2 yıl önce ilki gerçekleştirilen Elektrik Elektronik Mühendisleri Kongresi EEMKON2017'de, EMO'nun kamusal sorumluluk anlayışı gereği, ülkemizde bilim ve teknoloji üretebilir toplumsal yapı yaratılması için; üniversite, sanayi temsilcileriyle, bilim insanları ve uzmanların bir araya geleceğini ifade eden Erol Celepsoy, konuşmasını şöyle sürdürdü:

"Mütevazılığı bir yaşam biçimi olarak hiç elden bırakmayan ve kendisini bir 'Bilim insanı' olarak değil, hep 'Üniversite hocası' olarak gördüğünü söyleyen Sevgili Duran hocamız, olağanüstü öngörüsüyle

1970'li yıllarda İTÜ'de kurduğu Mikroelektronik Laboratuvarını Türkiye'ye kazandırmıştı. Yine Duran hoca, 1985 yılındaki Sanayi Şurası hazırlık toplantılarına İTÜ adına katıldı ve o tarihten başlayarak, Türkiye elektronik sanayinin yakın takipçisi oldu ve bu sektör temsilcilerine sektörel bir perspektif kazandırmaya çalıştı. Yıldız hocamız ise kendi deyimleriyle bir 'İTÜ fanatigi'. Duran hocayla birlikte elinin altında duran akademik kariyer olanağının yerine hayatın önüne koyuverdiği annelik kariyerine yönelen hocamız, oğulları Yusuf'u büyüttükten sonra yeniden İTÜ'ye döndü ve kariyer yapma ihtiyacı hissetmeden hocalık yapmaya devam etti."

EMO İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu Başkanı Celepsoy, konuşmasının son bölümünde Prof. Dr. Duran Leblebici ve emekli Öğretim Görevlisi Yıldız Leblebici'ye seslenerek sözlerini tamamladı:

"Ülkemize ve mesleğimize yaptığınız katkılar, yetiştirdiğiniz öğrenciler için size minnettarız. Siz burada olmakla sadece mesleki anlamda değil, giderek unutturulmak istenen vefa, özveri, erdem, sevgi ve onurlu bir yaşama dair insani değerleri ayakta tutabilmenin cesaretini de yükseltmiş oldunuz. İyi ki varsınız, iyi ki aramızdasınız."

EMO Yönetim Kurulu Hüseyin Yeşil, "Saygı Buluşması" etkinliğini hayata geçirenlere ve EMO İstanbul Şubesi yönetim kurullarına teşekkür ederek başladığı konuşmasında EMO'nun pek çok faaliyette bulunduğunu söyleyip, bunlardan; İstanbul'da EEMKON, İzmir'de Ulusal Tesisat Kongresi, Eskişehir'de Elektrikli Raylı Ulaşım Sistemleri Sempozyumu (ERUSİS), Antalya'da Yenilenebilir Enerji Kaynakları Sempozyumu (YEKSEM), Bursa'da Uluslararası Elektrik ve Elektronik Mühendisliği Konferansı (ELECO), Zonguldak'ta

ATEX-Patlayıcı Ortamlarda Güvenlik Sempozyumunu hatırlatıp, Elazığ'da bu yıl ilk kez düzenlenen Ulusal Elektrik Enerjisi Dönüşümü (EL-EN) Kongresinin ve ayrıca lisansüstü ve doktora öğrencilerinin katılımıyla halen Şirince'de sürmekte olan 6. Akademik Kamp'ın haberini verdi.

EMO'nun, bu etkinliklerin yanı sıra ülkede olup bitenlere de sessiz kaldığını belirten Hüseyin Yeşil, "Adalet, özgürlük, eşitlik, hukuk istiyoruz, basın özgürlüğü istiyoruz, bunu diğer demokratik kuruluşlarla yan yana yapıyoruz. Ayrıca Telekom, enerji, yaz saati, iletişim gibi konularda da görüşlerimizi çok net ve açık bir şekilde kamuoyuna duyuruyoruz" dedi. Çevre ve Şehircilik Bakanlığının TMMOB'ye bağlı 11 Oda üzerindeki baskısına dikkat çeken Yeşil; "12 Eylül rejiminde bile uygulanmayan bir yasal tasarruf nedeniyle bakanlık odalarımızı denetlemeye kalkışıyor. Biz denetlenmekten çekinmiyoruz ama bizim kendi denetim kurullarımız, onur kurullarımız var. Bakanlık bu yolla bizi vesayet altına almak istediği için denetlenmeyi kabul etmedik, bunun için bizim hakkımızda da dava açılabilir" dedikten sonra bütün meslektaşlara, hocalara ve üniversitelere destek çağrısında bulunduktan sonra sözlerini tamamladı.

Etkinliğin bir sonraki gündem maddesi video gösterimi oldu. EMO İstanbul Şubesi tarafından hazırlanan ve Duran-Yıldız Leblebici'nin Erenköy'deki evlerinde çekimi yapılan söyleşide hocaların aile ve mesleki yaşamlarından kesitler kendi ağızlarından dile getirildi.

Video gösteriminden sonra Osman Bahadır, Prof. Dr. Duran Leblebici ve Öğretim Görevlisi Yıldız Leblebici'nin mesleki ve akademik kariyer süreçlerini anlatan bir konuşma yaptı.

"Konuşmamda Prof. Dr. Duran Leblebici ve Öğretim Görevlisi Yıldız Leblebici hocalarımızın elektrik tarihimizdeki yerleri üzerine bir değerlendirme yapmaya çalışacağım" diye sözlerine başlayan Osman Bahadır, Prof. Dr. Duran Leblebici'nin İTÜ öğrenciliğinden başlayarak emekliliğine dek olan süreçteki kariyer basamaklarını özelle anlattıktan sonra sözlerine şöyle devam etti.

"Prof. Dr. Duran Leblebici'nin bilimsel yaşamının en önemli özelliği, teorik çalışmalar ve öğretim programlarıyla teknoloji geliştirme ilişkilerini her zaman birleştirmeye çalışmış olması ve bu çerçevede elektronik sanayisiyle hep bağlantı içinde olmayı gözetmesidir. 1975'de Mikroelektronik Laboratuvarını işler hale getirdiğinde Türkiye'de ilk kez kalın film entegre devreleri yapılmıştır. Bu sonuç Teletaş'ı da etkilemiş ve bir süre sonra Teletaş da kalın film entegre devreleri üretimine başlamıştır."

"Prof. Dr. Duran Leblebici'nin, başarılı öğrencileri desteklediğini, onların yurtdışında lisansüstü çalışmalar yapmalarına

yardımcı olduğunu ve böylece yeni kuşak parlak bilim insanlarının yetişmesine önayak olduğunu belirten Osman Bahadır; Türkiye'de yarıiletken teknolojisinin gerçek katkı koyucusunun Prof. Dr. Duran Leblebici olduğunu, hocanın ayrıca YİTAL'in kuruluşunda ve gelişmesindeki en büyük role sahip olduğunu vurgulayarak şunları dedi:

"Prof. Dr. Duran Leblebici araştırma, teknoloji geliştirme ve sanayile ilişki kurmada her zaman aktif bir tutum içerisinde olmuştur. 1989'da İTÜ ve devrin önde gelen sanayi kuruluşları tarafından İTÜ İleri Teknolojileri Araştırma Geliştirme Vakfı kuruldu. Hoca, 15 yıl süreyle bu vakfın başkanlığını yaptı."

Prof. Dr. Duran Leblebici'nin kendi kitapları dışında oğlu Prof. Dr. Yusuf Leblebici ile birlikte kaleme aldıkları ve 2009 yılında Cambridge Üniversitesi tarafından yayımlanan "Fundamentals Of High Frequency CMOS Analog Integrated Circuits" adlı kitabı hatırlatan Bahadır; Prof. Dr. Duran Leblebici'nin bilimsel çalışmalarının yanı sıra üniver-

site eğitiminin niteliğinin geliştirilmesi konusunda da her zaman önem verdiği belirterek, onun hem üniversite içinde hem de basın yoluyla kamuoyuna yönelik olarak mevcut eğitimin geliştirilmesi üzerine eleştiri ve önerilerde bulunduğunu kaydetti.

Osman Bahadır, daha sonra Öğretim Görevlisi Yıldız Leblebici'nin, ülkemizdeki elektrik öğretimi ve uygulamalarına katkılarda bulunduğunu ve aynı zamanda eşinin çalışmalarına her zaman yardımcı olduğunu belirterek konuşmasını bitirdi.

Prof. Dr. Duran Leblebici ve Öğretim Görevlisi Yıldız Leblebici'nin yarım yüzyılı aşkın süredir hem meslektaşları hem de dostları olan Prof. Dr. Mithat İdemen; "Ben sevgili Duran ve Yıldız'ı 1953 yılında bu koridorlarda ve sınıflarda öğrencilik dönemimde tanıdım. 5 yıl çabuk geçti, arkadaşlarımızın büyük kısmı buradan edindikleri bilgi ve yetenekle Türkiye'nin her tarafına dağılarak sorumluluklar yüklendiler, Türkiye'nin çok önemli problemlerini halletmek üzere alınteri döktüler. Yıldız, Duran, ben ve birkaç arkadaşımız burada kaldık. Bizim ömrümüzün büyük kısmı buralarda bu koridorlarda geçti. Fakat farklı kulvarlarda koştuk." diye başladığı konuşmasında ikisinin de dünyadaki elektronik sektöründeki gelişmeleri çok yakından izleyerek bunu Türkiye'ye aktarmak için gösterdikleri çabanın tanığı olduğunu dile getirdi ve şöyle devam etti:

"Kitaplar yazdılar, dersler açtılar, laboratuvarlar kurdular, yalnız İTÜ'de değil, TÜBİTAK bünyesinde ve başka yerlerde çalışacak birçok araştırmacı yetiştirdiler, projeler yönettiler, yani Türkiye'nin bu konudaki gelişmesine çok büyük katkılar sağladılar. Aksaklık gördükleri yerlerde ilgililere mektuplar yazdılar, yani Türki-

ye'de bazı şeyler kötü oluyor, bunlara el koyun gibisinden çok kimsenin yapmadığı böyle teşebbüsleri de oldu. Yani Duran Leblebici İTÜ'nün kâhyası oldu, sadece İTÜ'nün değil, o Türkiye'deki elektronik sanayinin de kâhyasıydı sahiden."

Prof. Dr. Mithat İdemen, Prof. Dr. Duran Leblebici'nin kendi yaşamındaki özel yerine dikkat çekerek şunları söyledi: *"Çok şanslı insanların öyle dostları vardır ki sıkıntıya düştüğü anda ona akıl danışır. İşte ben o şanslı insanlardan biriyim. 1960'lı yıllardan, çok yakın zamanlara kadar sıkıntıya düştüğüm anlarda, karar veremediğim anlarda, ne yapсам diye arada kaldığım durumlarda hep Duran'ı ararım. O beni hiç tereddütte bırakmadan kesin şekilde 'böyle yapmak lazım' der."*

Konuşmasının son bölümünde; *"Ben sevgili Yıldız'a, sevgili Duran'a bundan sonraki yaşamları için benimkinden çok çok daha uzun ama mutlu ve sağlıklı bir ömür diliyorum"* dedikten sonra Prof. Dr. Mithat İdemen, sözlerini şöyle tamamladı: *"Öyle ki ben yine her tereddütte düştüğüm anda Duran'a telefon açayım, Duran ne yapayım diye sorayım, o da beni hiç tereddütte bırakmadan, 'ben olsam böyle yaparım', veya 'ben böyle yapıyorum' ya da 'böyle yapmak lazım' desin."*

Prof. Dr. Mithat İdemen'den sonra konuşma sırası Türkiye elektronik sanayinde unutulmaz bir yeri olan ve Teletaş'ın kurucularından elektrik mühendisi Fikret Yücel'e geldi.

Konuşmasına *"Duran ve Yıldız Leblebici hakkında konuşmak bir borç, bir gereklilik olduğu kadar, onur vericidir."* diye başlayan Fikret Yücel, sözlerine şöyle devam etti: *"Değerli dostum Duran Leblebici, kuşkusuz bir bilim insanı ve hoca olarak akademik hayatımızda müstesna bir yere sahiptir. Ama onun bu hüviyeti ders*

vermek, araştırma yapmak gibi standart kalıpların dışına taşar. Keşfettiği değerleri çalışma hayatlarında da tatbik eder ve onları üniversite ve Türkiye'ye kazandırmak için elinden gelen bütün gayreti gösterir. Bu uğraşların olumlu sonuçlanmış çok sayıda örneği mevcuttur. Bununla da kalmaz değer taşıdığı insanların, kişilerin öne çıkmaları, tanınmaları ve onurlandırılmaları için gerekli teşebbüslerde bulunur. Bunu yaşamış bir kişi olarak yetkiyle ifade ediyorum ki Duran hocanın Türk elektronik sanayisine katkıları çok çarpıcıdır. Yarıiletken ve mikroelektronik teknolojilerinin Türkiye'ye kazandırılması hususundaki öncü rolü, İTÜ Elektrik Fakültesi Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsündeki asistanlığı sırasında derslere yapmış olduğu eklemelerle başlar; daha sonra kurduğu Mikroelektronik Laboratuvarı ve YİTAL'in kurulmasında ve gelişmesinde yaptığı önemli katkılarla devam eder. O tarihlerde çok geniş ölçüde kullanılan kalın film teknolojisinin evvela Teletaş'a daha sonra ASELSAN'a kazandırılmasında çok büyük desteği ve yardımı olmuştur. Diğer taraftan TESİD'in sadık bir üyesi olarak bütün etkinliklere gönüllü olarak katılmış ve destek vermiştir. Kurulmasına öncülük ettiği ETA Vakfı, uygulamaya yönelik tüm devre tasarımının ülkemizde yapılmasını sağlayarak sanayiye bir başka destek sağlamıştır. Kurduğu ya da kurulmasına destek vermiş olduğu tesislerde ya da onların tevsinde kullanılan teçhizatı bir yerden ya da bitpazarından temin etmesidir. Ucuza, her şeyi ucuza maletmek en önemli özelliklerinden birisidir. Bununla iktifa etmez bunu satın almak için gerekli fonu elde etmenin peşinde de koşar."

Fikret Yücel, konuşmasını şu sözlerle tamamladı: "Duran beyden bahsederken Yıldız hanımı da birlikte düşünmek gerekir. Bana göre bu ikili bir bütün oluşturuyorlar. Durum klasik, 'başarılı her erkeğin arkasında başarılı, destek verici

bir kadın vardır,' söyleminin çok dışında taşmıştır. Her ikisine de sağlıklı birlikte uzun bir yaşam diliyorum."

Fikret Yücel'den sonra konuşan, Prof. Dr. Leblebici'nin ilk doktora öğrencilerinden Prof. Dr. Ali Toker, sözlerine, "Bu toplantı sadece hocalar adına değil Türk sosyal hayatı için de önemli bir toplantıdır" diye başladıktan sonra şunları söyledi: "Hocamın yaklaşık 45 yıllık öğrencisi olarak konuşuyorum, 1971-1972 yıllarıydı... rahmetli Santur hocadan elektronik dersi almıştım, çok müstesna bir insandı ama artık yaşlanmıştı daha sonra Duran bey, çok güzel kendisine özgü ders anlatışıyla beni çok etkilemişti. Benim yetişmemde çok büyük rolü oldu. Daha sonra kendisinin asistanı oldum, uzunca bir süre derslerine yardım ettim, öğretim üyesi olduktan sonra da uzunca bir süre birlikte çalıştık. Yıldız hanımla olan yakınlığımız ise bir meslektaş ve büyüğüm olarak bana aktardığı gülyüz ve pozitif enerjiyle ilgilidir. Çünkü biz asistanken kendisi o zaman Maçka Mühendislik Fakültesindeydi benim hocam olmadı, o onuru yaşayamadım ama her canımı sıkıran olayda bana destek oldu, sabırla gülyüzle teselli etti, kendisine çok müteşekkirim."

Prof. Dr. Ahmet Dervişoğlu, "Yıldız ve Duran kardeşlerimi yakından tanımak bana insanseverlik ve vatanseverlik konusunda ilham verdi, hayata bağlılık konusunda mutluluk verdi, onlardan hem evlilik hem hayat hakkında çok şey öğrendim. Yıldız, 32 yıl kadar çeşitli fakültelerde dersler verdi ve öğrencileri tarafından unutulmaz bir öğretmen olarak hatırlanmaktadır. Derslerine titizlikle hazırlanması hakkaniyete çok önem vermesi, öğrencilerine karşı sergilediği nezaket ve sabır, onu unutulmaz kıldı. Yıldız kardeşimin ayırdedici özelliği tam bir İstanbul hanımefendisi olmasıdır." diye başladığı konuşmasının devamında şunları söy-

ledi: "Duran kardeşim bitmez tükenmez enerjisiyle insanlarımıza ve ülkemize çok değerli hizmetler vermektedir. Kendisine TÜBİTAK tarafından hizmet ödülü verilmiştir. 1985'de dekan oldu beni de bölüm başkanı olarak atadı, 1987'de rektör yardımcısı oldu benim de 9 yıl sürecek dekanlığıma vesile oldu. Duran, gösterişi sevmeyen -lüzumundan fazla- son derece alçakgönüllü bir kişidir, bakın burada kendisine ön sırada yer ayrıldı ama o gidip Yıldız'la beraber üçüncü sıraya oturdu."

Daha sonra, Prof. Dr. Duran Leblebici ve Öğretim Görevlisi Yıldız Leblebici'nin oğulları; İsviçre-Lozan Federal Teknoloji Enstitüsü Kürsü Başkanı ve Mikroelektronik Sistemler Laboratuvarı Direktörü Prof. Dr. Yusuf Leblebici konuşmasını yapmak üzere kürsüye geldi.

Şözlere, "Ben mesleki konularda konuşmak yerine, çocukluk günlerime dönüp çocuk gözüyle annemi ve babamı anlatmayı tercih edeceğim. Sizlerin görmediğiniz başka bir açıdan, bir çocuk gözüyle ama hepimizin aşına olduğunuz konularda neler gördüğümü anlatacağım" diye başlayan Yusuf Leblebici konuşmasını şöyle sürdürdü: "Çocukluğumun en kalıcı seslerinden birisi Erica daktilonun kafama çakılmış sesleridir. Bu daktilo sayısız eserin yazıldığı daktilodur. Bu eserlerin ortaya çıkarılmasının ne kadar zor, meşakkatli iş olduğunu 4-5 yaşında görüp anlamaya başlamıştım. O bende önemli bir iz bıraktı. Bir de Yüksek Frekans Tekniği koridoru, benim çocuk beynimde yer etmiş olan çok çok daha farklı bir hatıradır. Hatıralarımdaki haliyle koruyorum onu... Koridorun en sonundaki Nuri ustanın atölyesi... ben en çok orada vakit geçirmeyi severdim, oradaki makineler, tornalar benim çok ilgimi çekerdik, atölyede oynardım... sonra Tahsin (Saya) beyin odası... tavanlara kadar malzeme, kablolar ve sigara dumanı... sonra babam ve

Aldo'nun (Dorfani) birlikte oturdukları oda... Bütün bu insanların, nasıl özveriyle, nasıl fedakârlıkla ve ortaya düzgün bir iş çıkarmak için nasıl çalıştıklarını görmek ona şahit olmak... Bu durum sizin bugün anlayacağımız bir akademik ortamdan ziyade bir aile ortamıydı benim için ve herkes için de öyleydi..."

Konuşmasının devamında iki dedesinin de hayatta olmasının kendisi için şans olduğunu ifade eden Yusuf Leblebici, asıl şansının ise fakültede kendisine dedelik yapan Mustafa Santur, Tarık Özker ve Bedri Karafakioğlu olduğunu özellikle vurgulayarak sözlerini şöyle bitirdi: "Akademik başarının sadece yayın sayısı, atıf sayısı ile ölçülen yerler değil, yetiştirilen insanların pırıltılarıyla belirlendiği gerçek akademik ortamın nasıl olması gerektiğini, onların kurdukları bu ortamda gördüm. İşte bunu bana sağlamış oldukları için anneme ve babama teşekkürlerimi sunuyorum."

Prof. Dr. Yusuf Leblebici'den sonra Öğretim Görevlisi Yıldız Leblebici konuşmasını yapmak üzere kürsüye çıktı.

"Bugün gerçekten çok heyecanlıyım. Bu, eski ismi A501 yeni ismi Tarık Özker amfisinde bende gerçekten derin izler bırakmış anılarım var." diye sözlerine başlayan Yıldız Leblebici, öğrencilik yıllarındaki hocalarını andıktan sonra konuşmasını şöyle sürdürdü: "Ama bugün burada sizlerle birlikte EMO İstanbul Şubesinde düzenlenen bu saygı buluşması, elbette bu anılardan çok farklı. Benim açımdan çok heyecan verici, çok duygusal ve çok onur verici bir toplantı. Elbette bu toplantı Prof. Dr. Duran Leblebici için yapılıyor ama Düzenleme Komitesi, fakültemizin, Odamızın ya da üniversitemizin düzenlediği her türlü akademik ve sosyal etkinlikte 60 yıldır beni hep Duran'la elele gördükleri için onun bugününde, beni yine ondan ayrı tutmadılar. Bu sebeple kendi-

lerine ve bu toplantının gerçekleşmesinde emeği geçen herkese candan yürekten teşekkürlerimi sunuyorum.

"Yeniden dünyaya gelsem diye düşünüyorum; beni yetiştiren ailemle bütün yıllar birlikte olmayı, tekrar teknik üniversitede olmayı, arı rozeti takmayı ve o dönemin efsane hocaları ve Türkiye'de ilk defa uygulanan 12 yıllık lise öğreniminden gelen çok zeki, çalışkan ama o kadar da yaramaz sınıf arkadaşlarımla eğitimimi tamamlamayı, elbette Duran'la buluşmayı ve sonrasında yine değerli hocalarım ve sevgili çalışma arkadaşlarımla, yoğun dersler, laboratuvarlar, sayıları her geçen yıl artan öğrencilerimle birlikte yorulmayı, bir zamanlar sınıf arkadaşım olan meslektaşım değerli eşim Duran ve kıymetli evlatlarım sevgili Yusuf, Yusuf'un ailemize kazandırdığı ailemizin dördüncü elektronikçisi zarif ve güzel gelinim Anıl ve taze bir yüksek mühendis mimar olarak ailemize yeni bir soluk getiren torunum, ipek kızım Ebru ile birlikte olmak isterim."

Yıldız Leblebici, konuşmasını şu sözleriyle tamamladı: "82 yıllık bir serüven çok çabuk geçti, ama çok da güzel geçti, dolayısıyla çok şanslıyım ve çok mutluyum. Sizlere de vakit ayırarak bugün burada bizlerle olduğunuz için çok teşekkür ederim."

Eşi, Öğretim Görevlisi Yıldız Leblebici ile birlikte adlarına düzenlenen "Saygı Buluşması"nın son konuşmacısı Prof. Dr. Duran Leblebici oldu.

"Nerden başlayıp nasıl devam edeceğimi bilmiyorum, çünkü benim söylemek istediğim şeylerin pek çoğu, biraz evvel yapılan konuşmalar sırasında dile getirildi. Yine de ben konuşmalara yansımamış olan bazı düşüncelerimi, hatıralarımı, duygularımı bu vesileyle sizinle paylaşmak istiyorum." diye konuşmasına baş-

layan Duran Leblebici, şöyle devam etti: "Bana öyle geliyor ki ortaokul çağı insanların kimliğinin, heveslerinin, hayallerinin oluştuğu çok önemli bir dönem. Bu dönemi etkileyenler de ortaokuldaki öğretmenler."

Bu öğretmenlerinden fizik- kimya- biyoloji öğretmeni Mahmut Erdem'in kendisine 'merak etmek' ve 'merakını tatmin etme yollarını bulma' dürtüsünü ilham ettiğini; matematik öğretmeni Cudi beyin matematiğin berraklığını ve dolayısıyla berrak düşünmenin önemini fark ettirdiğini; resim öğretmeni Reşat beyin de estetik bir taraftan duygularının gelişmesine olan büyük katkısını hatırlayarak onları minnetle anan Duran Leblebici, Teknik Üniversitenin ilk iki yılındaki derslerden pek beklediğini bulamadığını ifade ederek sözlerini şöyle sürdürdü:

"Üniversitedeki öğrencilik yıllarımdaki mutluluğum daha çok 3. sınıftan sonra başladı. Yani meslek derslerinin meslek hocaları tarafından verilmeye başlamasından sonra... Son 3 sene çok keyifli, çok zevk alarak dersleri takip ettiğim dönem oldu. 5. Sınıfın sonlarına doğru Yıldız'la ben birbirimizi fark ettik daha doğrusu keşfettik. Söylemeliyim ki bu keşif benim hayatımın en büyük şansı oldu. Daha sonra Yusuf'la, daha sonra Anıl'la, daha sonra Ebru'yla devam etti, ediyor."

Hayatındaki en büyük 2. şansın Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsüne girmesi olduğunu söyleyen Prof. Dr. Duran Leblebici, bu kürsünün asıl misyonunun oradaki herkes tarafından içselleştirilmiş olmasını önemle vurguladı: "Bu misyon, Türkiye elektronik sanayi için mühendisler yetiştirmektir, yukarıdaki Mustafa Santur'dan aşağıdaki teknisyenlere kadar herkes bu misyonun bilincinde olarak huzur içinde keyifle çalışır, üretir, üretmeye çalışırdı. Yüksek Frekans

Tekniği Kürsüsünde geçirdiğim yıllar; ki hocalarım Mustafa Santur, Adnan Ataman ve Tahsin Saya'dır... ve sonrasında birlikte çalıştığım rahmetli Aldo ve yine birlikte çalıştığım pek çoğu benden daha genç olan arkadaşlarla çok güzel, verimli bir meslek hayatı geçirdik."

Duran Leblebici, hayatındaki önemli şanslardan üçüncüsünün, karşısına askerlik dönüşü çıktığını belirterek, 1960 askeri darbesi ertesinde 147'ler kapsamında Mustafa Santur'un üniversiteden uzaklaştırılması sonucu, onun derslerini verme sorumluluğunu üstlenmek zorunda kalması olduğunu söyledi: *"Mustafa Santur üniversiteye tekrar döndükten sonra dersleri birlikte vermeye devam ettik. Yani aynı dersin bir yarısını ben veriyordum bir yarısını hoca veriyordu. Bu benim şansım, Santur hocanın da büyüklüğünü gösteren güzel bir kanıttır."*

Gerek Yıldız Leblebici ve ailesi, Yüksek Frekans Tekniği Kürsüsü hayatı ve gerek daha geniş çerçevede fakülte içindeki, üniversite içindeki hayatının hep mutlu geçtiğini söyleyen Duran Leblebici, üniversite hayatında en mutlu olduğu şeylerden birinin fakülte kurulları olduğunu söyleyerek konuşmasına şöyle devam etti: *"İlk katıldığım fakülte kurulunu hatırlıyorum, gündem başlamış, konular görüşülüyordu. Bir tanesi üzerinde benim de içimden bir şeyler söylemek geldi. Söz aldım ama heyecandan sesim titriyordu ve düşündüklerimi –orada söylenenlere göre epeyce aykırı şeylerdi- söyledim. Benden sonra Tarık bey söz aldı ve bana 'Hep böyle yap' dedi. 'Düşündüklerini açıkça söylemekten çekinme!' Ve ben hep öyle yaptım. Sadece üniversite kurullarında değil, katıldığım bütün toplantılarda örneğin TÜBİTAK toplantılarında, TESİD toplantılarında, akademik etkinliklerde, sanayi kuruluşlarının katıldığı ödül törenlerinde, düşündüklerimi hiç çekinmeden hep açıkça söyledim. Benim bu dob-*

ralığım üzerinde Tarık beyin nasihatının tabii çok belirleyici etkisi vardır ama bir şeyin daha etkisi olduğunu tahmin ediyorum. Ben, daha önce de ifade edildiği gibi elektronik sanayi kuruluşlarının hep yakınında oldum ama hiçbiriyle herhangi bir aktif ilişkim olmadı."

Prof. Dr. Duran Leblebici, konuşmasını şu sözleriyle tamamladı:

"Bütün bunlar; gerek hoca olarak, gerek kurul katılımcısı olarak, gerek yönetici olarak üniversitede geçirdiğim hayatım, benim için özetle söyleyecek olursam hep büyük bir mutluluk oldu. Bu mutlulukların taçlandırıldığı gün ise bugündür. Gerçekten sizlerin katılımıyla EMO'nun yöneticilerinin kararları ve sevgili Selçuk ve arkadaşlarının gayretleriyle düzenlenen bu toplantı ve bu toplantıya sizlerin birçoğunuzun özellikle Fikret Yücel'in uzaklardan gelerek katılmış olmanız, bizler için olağanüstü ve şimdiye kadar hiç duymadığımız çok büyük bir mutluluk... Bize bu mutluluğu tattıran herkese en içten şükranlarımızı sunuyorum."

Konuşmacılardan sonra, Duran ve Yıldız Leblebici'nin Çınarcık'ta bulunan yazlık evlerindeki yaşamlarından bir kesiti yansıtan kısa film gösterimine geçildi.

Daha sonra salondaki izleyicilerden konuşmak isteyenlere söz verildi. Prof. Dr. Sıddık Yarman, Süleyman Balkan, Mustafa Yüksel, Yrd. Doç. Dr. Erdener İldız, Roland Kamber, Prof. Dr. Oruç Bilgiç, Duran ve Yıldız Leblebici ile ilgili anı ve düşüncelerini aktaran konuşmalar yaptılar.

EMO İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu 2. Başkanı Hüseyin Ergun Doğru'nun Prof. Dr. Duran Leblebici ve Öğretim Görevlisi Yıldız Leblebici'ye plaketlerini vermesiyle "Duran-Yıldız Saygı Buluşması" sona erdi.